

PANEGYRIS EPICEDIA,
VIRO MAXIMO
NOBILISSIMO & STRENUO
DN. CASPARI BARTHIO,
S. ROM. IMP. EQVITI

Polyhistori seculi nostri, dum viveret, summo,
In funeratione ejusdem solenni die 1. Oct. Lipsie

Decantata,

^A
JODOCO SLAFIO, Past. in Dioc.
Lipsie.

L I P S I Æ.

Ex Officinâ BAUCHIANA, 1658.

Dispice cui lacrymas imo de pectore mittam!
Funus adest, quod non vulgari ex ordine cives
Condimus asfiduo, quod non terra hispida sorbet,
Ceu solet incelebrem quemquam de gente Quiritum.

BARTHIVS excessit nostrum venerabile nomen!
BARTHIVS excessit doctorum gloria, mundi
Immortale decus, non major cognitus Orbi
Germano, quem tota stupet vastissima mater
Europe, & similem sibi pernegat esse nepotem.

Clara virum domus eduxit. Bene notus avit &
Nobilitatis honor. Jam per se sidera ferme
Tangebant, sed non contentus honore parentum,
(Ceu jam vulgo solent pecora inter inertia stemma
Conterere è propria virtute ascendere gestit.
Ingenio felix, acer, sublimia sectans,
Impiger extremos omnes perferre labores.

Sunt duo queis sese meliori è sanguine nati
Consecrare solent, seu summa cacumina mundi
Prensare, & ferro gentem frenare malignam,
Ac segnem populum, frugesq; absumere natum,
Cui jam nullus amor recti, justiq; bonique,
Summisisse jugo; patriisve avertere terris,
Si quà vel Drusus, vel portis Hannibal adsit:
Sive etiam quas non artes contingere mentes
Vulgares possunt, vel paupertate repressa
Segnitieve suà penetrare atq; levare,
Inq; togâ hinc adeò viridem sibi sumere laurum.

Heu mihi, quas noster penetravit BARTHIVS artes!
Plus ultra, ultra jam tendit puerilibus annis.
Alta volat. Non lingua fuit, seu Celtica fortè
Dicatur, sive Europæa, ignota beato
Quæ nostro fuerit. Lusus puerilis ad instar

Per-

Percepisse fuit, quid vel cantillet Iberus,
Tinniat aut Gallus, quid garrulus efferat Anglus,
Italus imprimis, & quid duro ore Polonus.
Singula si referam verum superare videbor
Quid vero Grajos, quosq; omnia secla Latinos
Mirantur, memorem? Te horum patremq; Deumq;
Tempora dixerunt nostra hac, dicentq; futura.

Non domus aut umbrosa quies juvenilibus annis
Complacuit nimium, Epatria volitare per Orbem,
Non legere in libris, ut depinguntur Athenae,
Marmorea evebitur relictæ à Cesare Roma,
Mantua, queis canitur misera vicina Cremona,
Divini vatis genetrix, queis finditur Athos
Qua Scaldis fluere & Sequanus, sedesq; Gothorum
Hispania, geminas queis Herculis esse columnas;
Verum oculis voluit spectasse & mente notare.
Dumq; alii in terris variis sectantur inertes
Illecebras rerum ac umbras, hic quarere doctum
Aut librum aut hominem, jam dum distentus ad alta:
Atq; in eos precium ac operas effundere, nullis
Parcere divitiis, aut sumptu nobilis auri,
Hoc opus & labor & mentis fuit alta voluptas.

Ignæ mens, omnisq; capax, quod noscere fas est,
Non unis sese studiis constringere quivit,
Rumpebat quosvis circos. Veneranda vetustas
Quicquid ubique tenet, gremium collegit in unum.
Res agere & patria multum superaddere honori
Prodere, quæ sopita jacent, quæ barbarus horror
Temporis, usq; huc in lucem prodire negavit,
Excolere humanas artes, prodesse nepoti,
E maculare libros, huic solo intenta labori
Mens divina fuit, frustra luctante juvena.

Nos miseri, quois fortè datum lustrare Poëtam,
Aut si qua, Historicum, cui perlegisse Platonem,
Cui Medico Hippocrates ingens, amplusq; Galenus;
Cui vè Sacerdoti Augustinus, Gregoriusve;
Consulto juris Baldus, Legumq; volumen;
Continuò duplici nos dignos esse tiarâ
Dicimus aut statuâ auratâ, aut radiante capillo.

BARTHIUS ardenti complexus singula mente,
Quicquid opum mundus noster turbaq; librorum,
Horrida barbaries liquit, sub pectore docto
Condiderat prorsus noster, nec deërat ad unum
I, pete librorum pregrandia molimenta,
Quos cudit Typotheta, aut quos jam segnior etas
Detinet in calamis, & adhuc sub iudice lis est
Thesaurum an talem mereat mala gratia mundi.

Te, Barthi, ô, vixisse prius, quo tempore vati
Pristina turicremas etas extolleret aras:
Jam delubra tibi sublimibus alta columnis
Starent, suffitu ignito fumaret acerra,
Aut tibi marmorum tumulum, titulosq; superbos
Construeret pia posteritas faceretq; coronas.

O nobis nunquàm rediturus BARTHIUS orbis.
Quis post de docta patrie defendet honores?
Quis post Te populis, non tantùm eludere natis
Germano, qui digna tamen tanto edere hiatu
Nil possunt, frena injiciet facietq; pudorem?
Plangite mortales! Virtutem quarimus omnes
Sublatam ex oculis, cum præsto est spernere docti.

F I N I S.

QVAM.
INAUDITO, EXEMPLO.
INDUSTRIA. TOTAM. EXHAUSERAT.
CONTRAXIT. ITA.
UT.
ILLIUS. COMPENDIUM. VIDERETUR.
IN. QVO. PROPE. UNO.
QVANTUM. IN. RELIQVIS. POSSET.
NATURA.
EXHIBUIT. EXEMPLUM.
SED.
MORTALITATIS. SIMUL. ET. HUMANÆ.
INCONSTANTIÆ.
QVAM.
ANNORUM. LXXIII. SENEX.
ANNO.
ÆRÆ. CHRISTIANÆ.
M. DC. LVIII.
XIV. KAL. OCTOBR.
MORTE. PLACIDA.
ITA. SUPERARE. POTUIT.
UT.
SECVLUM. HOC. DIVISURUS.
TOTAM. ILLIUS. DIMIDIAM. PARTEM.
IN. ORBE. CLARUS.
ALTERAM.
IN. COELO. BEATUS.
SED. UTRAMQ. IN. ÆTERNUM. PROTRAHENDAM.
VIVERET.

POSTQVAM.
SUA. OMNIBUS.
A. QVIBUS. ACCEPERAT.
RELIQVISSET.
CORPUS. TERRÆ.
COELO, ANIMAM.
FAMAM. BONIS. OMNIBUS.

C 2

QVI.

QVI.
MORTEM. EIUS. NON. MINUS. LUGEBUNT.
QVAM. VITAM. ADMIRANTUR,
ILLICET.

L. M. Q. erigebat.

M. VALENTINUS ALBERTI, Siles.
Colleg. B. M. Virg. Collegiatus.

Accipe supremas, genitor carissime, voces
Et lacrymas fidi pectoris officium,
Sed me deficient sensus, altoque dolore
Elinguis, gemitus muta que verba traho.
Æternum salve, quando te Fata vocarunt
Ad superas sedes, celsaque templa Poli.
Eriperis primo mihi vix in flore iuventæ
O quantus subito Mî Pater hinc abiit!
Sed salve æternum quia frustra tristia vota
Tertio, nec quicquam proficio lacrymis.
Deliciis animum nunc lætus pasce beatis
Indultisque bonis perpetuo fruere.

Ita lugebat desideratissimum Dominum
Parentem.

Caspar Friedrich von Bahre.

Ha 1348 PK

WOM

PANEGYRIS
 VIRO MA
 NOBILISSIMO
 DN. CASPARI
 S. ROM. IMP.
 Polyhistori seculi nostri,
In funeratione ejusdem sole
 Decanta
 A
 FODOCO SLA
 Lipste.
 LIP S
 Ex Officinâ BAUCH

